

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

11 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 194/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Заріцької А.О.,

членів Комісії: Весельської Т.Ф., Прилипка С.М.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Соловйова Андрія Володимировича на зайняття вакантної посади судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду у межах конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2018 року,

встановила:

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду:

- у Касаційному адміністративному суді - 26 посад;
- у Касаційному господарському суді - 16 посад;
- у Касаційному кримінальному суді - 13 посад;
- у Касаційному цивільному суді - 23 посади.

Соловйов А.В. 14 вересня 2018 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Комісією 08 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 82/вс-18, зокрема, про допуск Соловйова А.В. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посади суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання у межах конкурсу на зайняття 23 вакантних посад суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду 173 кандидатів, зокрема Соловйова А.В.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Соловйов А.В. 12 листопада 2018 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 78,75 бала. Згідно з рішенням Комісії від 13 листопада 2018 року № 257/зп-18 його допущено до виконання практичного завдання під час іспиту в межах кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання кандидат набрав 69,5 бала та згідно з рішенням Комісії від 20 грудня 2018 року № 323/зп-18 його допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди стосовно такого судді (кандидата на посаду судді).

Громадською радою доброчесності у передбачений Регламентом строк - 18 січня 2019 року надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на

посаду судді Верховного Суду Соловійова А.В. критеріям професійної етики та доброчесності, затверджений 18 січня 2019 року.

Підставою для надання такого висновку Громадською радою доброчесності стала відсутність у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2014 та 2015 роки відомостей про наявність у судді чи його родини права власності або права користування на нерухоме майно, у якому він би міг постійно проживати.

Окрім того, у Громадської ради доброчесності виникли сумніви щодо достовірності задекларованої інформації у деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, оскільки кандидат проживає у м. Львові у квартирі, яка була відчужена його батьком у 2012 році, а працює суддею Ярмолинецького районного суду Хмельницької області, розташованого на відстані 250-260 км від м. Львова.

Кандидат пояснив, що був співвласником квартири у м. Львові площею 51,3 кв.м разом із членами своєї сім'ї. У 2012 році цю квартиру було продано громадянину ОСОБА_1 і у 2013 році кандидата було знято з реєстрації у цій квартирі, проте його особисті речі були залишені у ній. Кандидатом 20 червня 2013 року укладено договір найму частини цієї ж квартири із новим власником. Кандидат пояснив, що договір було укладено до 30 грудня 2013 року включно, оскільки передбачалось, що до цього часу він визначиться із місцем проживання. Отже, він вважав, що підстав вказувати зазначену квартиру як місце свого проживання не було, оскільки станом на 31 грудня 2013 року він нею не користувався. Аналогічна ситуація повторилася і у 2014 році. Тобто кандидатом не зазначено місця проживання та права користування будь-яким житлом у 2013, 2014 та 2015 роках при тому, що він ним користувався майже весь рік за виключенням 31 грудня.

Надаючи пояснення щодо недекларування жодного нерухомого майна у селищі Ярмолинці, кандидат зазначив, що місця, яке б можна було б вважати місцем фактичного проживання станом на 31 грудня кожного року у Ярмолинецькому районі у нього немає. Також у своїх поясненнях кандидат відзначив розвинуте транспортне сполучення між містами та те, що іноді він залишається у селищі Ярмолинці та ночує в готелі, у друзів або родичів. Окрім того, з 2013 року кандидата Соловійова А.В. не зареєстровано за будь-яким місцем проживання.

Комісія вважає, що формальне некористування житлом станом на 31 грудня року, відомості за який підлягають декларуванню, не може бути підставою, яка звільняє кандидата від обов'язку декларувати місце свого проживання та права користування житлом, оскільки весь рік кандидат користувався частиною квартири у м. Львові.

Відповідно до частини першої статті 29 Цивільного кодексу України місцем проживання фізичної особи є житловий будинок, квартира, інше приміщення, придатне для проживання в ньому (гуртожиток, готель тощо), у

відповідному населеному пункті, де фізична особа проживає постійно, переважно або тимчасово.

Окрім того, суддя не надав будь-яких доказів того, що він не проживає у селищі Ярмолинці під час здійснення ним суддівських повноважень, а необхідність долати щодня близько 500 км зі Львова до селища Ярмолинці викликає обґрунтований сумнів щодо достовірності таких тверджень за відсутності будь-якого підтвердження.

Так, відповідно до статей 1, 3, 18 Кодексу суддівської етики суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду.

Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини, його поведінка була бездоганною.

Суддя повинен бути обізнаним про свої майнові інтереси та вживати розумних заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї.

Відповідно до Роз'яснень Кодексу суддівської етики, затверджених рішенням Ради суддів України від 04 лютого 2016 року № 1, суддя повинен уникати порушень етики та всього того, що виглядає як порушення етики, в усіх видах його діяльності - як у професійній, так і в приватній. Бездоганна поведінка суддів означає уникнення порушень норм етики та недопущення створення враження їх порушення як під час виконання професійних обов'язків, так і в особистому житті. Враження порушення норм етики створюється, коли розважливі особи, яким стали відомі всі відповідні обставини, розкриті в ході резонансного їх з'ясування, можуть дійти висновку, що чесність, добросовісність, неупередженість, урівноваженість та професійна придатність судді поставлені під сумнів.

Суддя зобов'язаний встановлювати для себе, додержуватися і змушувати додержуватися всіх інших осіб зі свого оточення бездоганних правил поведінки, підтримуючи і утверджуючи на власному прикладі добросовісність у судовій владі. Він має докладати всіх зусиль до того, щоб його поведінка була бездоганною. При цьому термін «докладати всіх зусиль» вживається в розумінні того, що кожен суддя повинен особисто застосувати усіх можливих заходів для демонстрації особистого етичного виховання та високоморальної, інтелігентної поведінки в будь-якій ситуації як під час здійснення правосуддя, так і в позасудовій діяльності.

Добросовісна поведінка судді має торкатися всіх сфер його життя, у тому числі, і матеріальної (майнової) сфери. Заповнюючи декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру кандидат демонструє формальний підхід, таким чином викликаючи обґрунтовані сумніви у громадськості щодо своєї добросовісності.

У висновку Громадська рада доброчесності також зазначає про наявність підстав вважати, що кандидат та ОСОБА_2 проживають однією сім'єю, всупереч тому, що інформація про ОСОБА_2 відсутня у всіх його деклараціях. Підставами для такого висновку, на думку Громадської ради доброчесності, стали часті спільні перетини кордону. На наявність фактичних шлюбних відносин, на думку Громадської ради доброчесності, вказують також майже ідентичні номери закордонних паспортів старого зразка, що може свідчити про їх одночасне виготовлення внаслідок одночасного подання документів.

Кандидат пояснив, що він із ОСОБА_2 ніколи не перебували у зареєстрованому шлюбі або фактичних шлюбних відносинах і на сьогодні ОСОБА_2 перебуває у шлюбних відносинах з іншою особою. Спільні перетини кордону кандидат пояснив необхідністю надання ним згоди на виїзд ОСОБА_2 за кордон. Так кандидат зазначив, що поїздки мали спонтанний характер, обумовлений тим, що ОСОБА_2 придбавала путівки, низька вартість яких була обумовлена їх терміновим викупом, а тому кандидат не мав можливості завчасно нотаріально посвідчити та передати документи на ОСОБА_2 у зв'язку з чим кандидат їздив разом із ними, а також із особою, з якою ОСОБА_2 перебувала у шлюбних відносинах. Крім того, кандидат зауважив, що часом на прохання ОСОБА_2 перевозив їх через кордон для придбання речей.

Громадська рада доброчесності також зазначила про купівлю автомобіля марки Jaguar F-Pace 2016 року випуску ОСОБА_2 вартість якого на ринку становить приблизно 45 000 доларів США. Оскільки сукупний дохід ОСОБА_2 за останні п'ять років не перевищує 140 000 гривень, вона не могла його придбати самостійно, що дає підстави припускати, що кошти для його придбання були надані кандидатом.

Стосовно цього питання кандидат зазначив, що він до придбання автомобіля ніякого відношення не має, оскільки останній був придбаний за спільні кошти ОСОБА_2 і особи, з якою вона перебуває у шлюбних відносинах, а вартість автомобіля становить не 45 000 доларів США, а 45 000 польських злотих. На підтвердження цієї вартості кандидат надав копію рахунку, в якому вартість автомобіля становить 45 000 польських злотих та копії квитанцій про оплату за митне оформлення автомобіля фізичною особою ОСОБА_3.

Пояснення Соловйова А.В. в частині не декларування місця свого проживання та користування майном у 2012-2015 роках та в частині відсутності постійного житла у селищі Ярмолинці Хмельницької області Комісія не може прийняти як належні і такі, що спростовують доводи, що містяться у висновку Громадської ради доброчесності, оскільки вони не підтверджені будь-якими документами, а їх зміст не дає підстав вважати, що кандидат прагне демонструвати поведінку, бездоганну навіть з точки зору стороннього спостерігача.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Оцінивши у сукупності встановлені обставини, Комісія дійшла висновку, що Соловйов А.В. не підтвердив відповідності високим стандартам професійної етики та доброчесності, а тому кандидата за критеріями «Професійна етика» та «Доброчесність» оцінено у 0 балів за кожним.

Згідно з пунктом 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту та оцінювання критеріїв особистої і соціальної компетентності, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критерію професійної етики чи критерію доброчесності.

Дослідивши досьє кандидата Соловйова А.В., заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради доброчесності та кандидата, врахувавши той факт, що за результатами оцінювання за критеріями «Професійна етика» та «Доброчесність» кандидат набрав 0 балів, Комісія дійшла висновку, що Соловйов А.В. не підтвердив здатності здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Соловйова Андрія Володимировича таким, що не підтвердив здатності здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Головуючий

А.О. Заріцька

Члени Комісії:

Т.Ф. Весельська

С.М. Прилипко